проживемо цю ніч як собаки на мерзлих плотах
порозбризкуєм тіні по колу — на кого цей жереб
вибирай собі хату де піниться морок і страх
а тоді розливай свою муку по синіх фужерах

тільки напис івритом на стелі або на землі
що стіна не поможе і місяць з вікна не настане
ниточками підвішені плаття жінки кораблі
розпорошені дебрі у висохлу пращу омани

це краса перестрибувань з мертвих у мертві тіла
малахіти опали обригані губи тунелів
лиш холодна як пристріт росте під крилом омела
розрізаєш — а кров її піниться запахом хмелю